

ΕΙΡΗΝΗ¹

Ρώτησα μια μαυροφόρα μάνα,
τι είναι ειρήνη;
Κι εκείνη μούδειξε τη φωτογραφία
του μοναχογιού της
που σκοτώθηκε στον πόλεμο.

Ρώτησα ένα μικρό αγόρι,
τι είναι ειρήνη;
Κι εκείνο μούδειξ' ένα κάλυκα οβίδας
που φύτεψε στη γη
μ' ένα κλωνάρι ελιάς.

Ρώτησα μια μικρή παιδούλα,
τι είναι ειρήνη;
Κι εκείνη μούφερε ένα μπουκέτο άνθια
πούχαν φυτρώσει στο σώμα κάποιας νάρκης.

Ρώτησα ένα γέρο, χρόνων εκατό,
τι είναι ειρήνη;
Κι εκείνος μ' αποκρίθηκε:
να ζήσω άλλα τόσα,
μ' εγγόνια και τρισέγγονα,
όλα γερά κι ατόφια.

¹ Το ποίημα αυτό, του **Π.Ι. Καραφωτιά**, απέσπασε το Α' Βραβείο στον Δ' Πανελλήνιο Διαγωνισμό Ποίησης για την Ειρήνη, που οργάνωσε η Δελφική Αμφικτιονία στους Δελφούς, 27 – 28 Σεπτεμβρίου 1986, στο πλαίσιο του Διεθνούς Έτους Ειρήνης

Ρώτησα ένα φαντάρο στη μεθόριο,
τι είναι ειρήνη;
Κι εκείνος το φαντάρο φώναξε
στ' αντίπερα φυλάκιο, του εχθρού,
κι αγκαλιαστήκανε και στήσανε χορό.

Ρώτησα έναν εργάτη,
τι είναι ειρήνη;
Κι εκείνος έβγαν' απ' τον κόρφο του
ένα βιβλίο ποιήματα
πούγραψε φίλος του εργάτης.

Ρώτησα κι έναν έμπορο όπλων,
μισάνθρωπο, καμπούρη,
τι είναι ειρήνη;
Και κείνος το πρόσωπό του έκρυψε
τρέμοντας από φόβο...

Μπήκα και σε μια εκκλησιά,
στάθηκα μπροστά στην Παναγιά
και τη ρώτησα: τι είναι ειρήνη;
Κι η Παναγιά δάκρυσε...